

Sto. Skötselområde Storängsbotten

Detta område utgör en del av den smala midja av Ekoparken som förbinder Norra Djurgården med Ladugårdsgärdet, Kaknäs och Södra Djurgården. I denna triangel mellan spårområdet vid Storängsbotten, Lidingövägen och Fiskartorpsvägen finns fortfarande stora öppna ytor och bergsbackar med lövskog.

De öar av mer naturliga biotoper som finns här är av största betydelse för att området skall kunna tjäna som spridningskorridor eller ”stepping stones” för åtminstone vissa mer rörliga djur. De djur som området kan tänkas ha betydelse för är vissa insekter med god flygförmåga, fåglar och däggdjur såsom rådjur, hare, räv, grävling och ekorre.

Spridningskorridoren förstärks också av ett mycket värdefullt skogsområde vid Hjorthagen strax utanför NSP i norr. Vårfloran är rik av blåsippor och vitsippor.

Fig. 01. Sto. Berghäll och ekhage vid Storängsvägen söder om Rytarstadium

De skogsbackar eller hagbackar som finns i detta område har mycket höga naturvärden med ekbestånd med många grova gamla ihåliga ekar och i övrigt med dominans av ädla lövträd. Det finns också mera skyddade buskage som kan gynna viltet. De attraherar även uteliggare.

Det icke bebyggda området utnyttjas idag för ridsport eller parkeringsplatser för stora evenemang. Dessa ytor, särskilt de i norr, kommer att nyttjas för Norra Länkens trafik.

Fig. 02. Sto. Ekar vid Rytstadium

Ett antal fristående gamla ekar finns i området. En del av dessa har dött av okänd anledning. Kanske utsätts träden för föroreningar från den hårt trafikerade Lidingövägen? Situationen på föroreningsidan blir sannolikt mer problematisk när Norra Länkens trafik påverkar områdets norra del.

Bedömning

Området är en svag men viktig länk för spridning av arter inom NSP och de ekbackar och öppna fält som finns har stora värden för naturvården.

Mål

Området förstärks som parkområde och spridningskorridor

Åtgärder

De gamla ekarna bör friröjas och dessa ekbackar bör antingen slåttas eller hållas i hävd av betesdjur – gärna hästar - förutsatt att betet inte blir för intensivt och att barknag kan undvikas. Vissa tätare buskage sparas som skydd för viltet.

En del av de öppna grusytorna eller deras kantområden bör planteras med träd och gräsytor anläggas. Bl.a. bör nya ekar planteras i de nyanlagda grönyrtorna i samband med Norra Länkens utbyggnad.

Miljökonsekvenserna av Norra Länken för området bör utredas och förebyggande åtgärder vidtas för att motverka eventuella skador.

Litteratur

Stockholms stadsbyggnadskontor, 1997: Nationalstadsparkens ekologiska infrastruktur.